

ПЛАН за УПРАВЛЕНИЕ

на земите и горите, горското и ловно стопанството на ДГС Айтос

ОБЩА ХАРАКТЕРИСТИКА

1. Име и местонахождение на държавното горско стопанство

Държавно горско стопанство "Айтос" носи името на град Айтос, където се намира седалището му. На север от него се намират държавни лесничейства "Смядово", "Цонево" и "Шерба", на запад граничи с Държавно горско стопанството "Карнобат", на юг през земеделски земи - с Държавно горско стопанството "Бургас" и на изток - с Държавно горско стопанството "Несебър".

В административно отношение Държавното горско стопанство "Айтос" се числи към Регионална дирекция по горите гр.Бургас. От 2008 година ДЛ Айтос е пререгистрирано като ДГС Айтос с право на стопанска дейност. От 2011 година е териториално поделение на Югоизточно държавно предприятие – Сливен.

През територията на стопанството преминават **магистралата София-Бургас**, и **шосето Айтос-Провадия**.

Стопанството е сертифицирано за устойчиво управление на гори от 2007 г.

2. Географско положение, Релеф и хидрография Територията на Държавно горско стопанство "Айтос" се намира в Бургаска област и обхваща изцяло две общини със съответните землищата в тях, а именно-Община гр.Айтос и Община с.Руен.

Държавно горско стопанство "Айтос" се намира между 42°38' и 42°59' северна ширина и 27°08' и 24°31' източна дължина по Гринич.

Територията му се намира в Източна Стара планина и отчасти в района на Задбалканските полета. Горите и горските площи са разположени по склоновете на Карнобатско-Айтоската, Котленско-Върбишката и Еминско-Камчийската планини и само малка част от тях – в Айтоско поле. Държавното лесничество има неправилна форма с дължина от север на юг около 37.5 км и ширина от изток на запад около 48.8 км.

В морфографско отношение, релефът в района на лесничейството обхваща източната част на младите Старопланински нагъвания и малка част от Централно-средногорската морфоструктура (Айтоското поле).

Силно нагъвания терен в района на Държавно горско стопанството "Айтос" е позволил да се образува сравнително гъста хидрографската мрежа – от 0.5 до 2 км на 1 кв.км площ. Всичките водни течения на територията на стопанството се вливат в Черно море, като най големите и важни от тях са *река Луда Камчия* и *Шиваровска река*.

3. Климатични условия

Според класификационната схема на Събев и Станев "Климатични райони на България и техният климат" - 1963 година, територията на Държавно горско стопанство "Айтос" се намира в Европейско-континенталната климатична област - Преходно-континентал-ната климатична подобласт и обхваща два климатични района, а именно:

- *Климатичен район на Източна Средна България*
- *Задбалкански нископланински климатичен район*

4. Почви и ерозия

Сравнително еднообразния петрографския състав определя и ограничените възможности за развитие на много различни почвени типове в района на Държавно горско стопанство "Айтос". Тук се срещат три основни почвени типа - канелени горски почви, чернозем-смолници и наносни почви. На по-голяма част от територията на Държавно горско стопанство "Айтос" не се наблюдават масово активни ерозионни процеси, въпреки стръмния терен и лесноразрушимите скали. Това се дължи главно на залесителната дейност в стопанството – с противоерозионна цел и за възстановяване на невъзобновените след сеч терени са залесени 7410.2 ха борови и акациевы култури. От ерозия са обхванати едва 14 % от територията.

ХАРАКТЕРИСТИКА НА ГОРСКИЯ ФОНД

5. Обща площ, лесистост и разпределение на горския фонд по видове собственост КЪМ 31.12.2017 г:

Видове собственост	Горска площ			
	Обща площ (ха)	%	в т.ч. ГФ	в т.ч. в ССФ
Държавна	41923	93,1	41919	4
Държавна на МОСВ	9	-	9	
Общинска	2469	4,9	248	1921
Временна общинска	28	0,1	-	28
Частна на юридически лица	205	0,3	28	123
Частна на физически лица	612	1,4	285	327
Религиозна собственост	50	0,2	2	48
Общо:	44996	100	42491	2505

6. Растителност

Според класификационната схема на типовете горски месторастения, територията на ДГС "Айтос" попада в Тракийска област – подобласти Източна Стара планина (97.0 %) и Горна Тракия (3.0 %). Във вертикално отношение горските масиви са разположени единствено в Долен равнинно-хълмист и хълмисто-предпланински пояс на дъбовите гори - (0-700 м нв.) - Т-Исъс съответните му подпояси, а именно:

- **Подпояс на крайречните и лонгозни гори (0-700 м)** са представени от едно 10 годишно издънково насаждение от бяла върба.

- **Подпояс на равнинно-хълмистите дъбови гори (0-500 м н.в.)** Основните дървесни видове, които дават облика и са дъбовете – благуна (31.1%), цер (20.4%), зимен дъб (4.4 %) и единично летен и космат дъб. По долните части на северните склонове и в падините се срещат насаждения от източен бук (7.8 %) и габър (1.4 %), а на южните сухи и бедни месторастения – слабопродуктивни насаждения от келяв габър (5.0 %). Издънковите насаждения преобладават - заемат 73.0 % от площта на насажденията в подпояса. В състава на повечето дъбови насаждения влизат единично или с по 1-2 десети много други дървесни видове – различни видове липи, мъждрян, брекиня, скоруша, клен, бряст и други. В състава на буково-габървите насаждения почти не се срещат други видове, освен малко дъбове в преходните райони и единично явор. Върху най-стръмните и девастирани терени, естествената горска растителност се състои от насаждения с преобладаване на космат дъб, мъждрян и келяв габър смесени със слабопродуктивни зимен дъб, благуна, габър, бряст и други. Под склопа на част от естествените насаждения келявият габър и мъждрянът са образували гъст подГСес, който заема до 50-60 % от площите. Като подГСес на места се явяват и много храстови видове – дрян, глог, шипка, драка и други. Гъстотата на насажденията и

- **Подпояс на хълмисто-предпланинските смесени широколистни гори - (500-700 м н.в.)**

Естествената растителност заема 92.8 % от този подпояс. И тук основни дървесни видове са дъбовете, но водещото място е на зимния дъб – 43.4 %. На сенчестите изложения в този район са се настанили букови и габърви насаждения.

6. Ползуване на дървесина- Средното годишно ползуване съгласно ЛУП от 2010 год. е 65640 мз върху площ от 1628,1 ха и са предвидени отгледни сечи без материален добив върху 144 ха. На територията на стопанството се намират 55 населени места. Две/трети от годишните добиви на дървесина се използват за задоволяване нуждине на физически лица за лично ползване.

7. Възобновяване и залесяване

Условията в района на стопанството са благоприятни за естествено семенно възобновяване. Извеждането на главните сечи и грижата за подраста са приоритетно мероприятие за ДГС. Залесената площ върху територията стопанисвана и управлявана от стопанството представлява 91,5 % , като съотношението широколистни : иглолистни е съответно 6,6:1. Незаетите от гори площи са 3122 ха или едва 7 % от общата площ на стопанството.

За периода 2000-2010 година са залесени 6492 дка, от които нови гори 5900 дка. Залесени са 3,800 млн. фиданки

През периода 2010-2020 г се предвижда възобновяване на 477 дка гори ежегодно, като нови залесявания върху 126 дка.

8. Лов и риболов

За лова и риболова на територията на Държавно горско стопанството "Айтос" е изработен ловоустройствен проект, подвързан в отделен том II и представляващ неразделна част от общия лесоустройствен план за

десетилетието на територията на стопанството са обособени 4 дивечовъдни участъка : ДДУ”Бяларека” ДДУ”Снягово”, ДДУ Черното блато”, ДДУ”Дъбравата”. Приоритетна дейност в тях е възобновяване на дивечовините запаси, отглеждане и опазване на дивеча.

9. Ползване на НГП и разсадникови продукти са : паша на добитък и добив на сено, мъждрянови кори, горски плодове и билки за целите на които се използват ежегодно 92.3 % от предвидените по ЛУП площи за целта.

10. На територията на ДГС Айтос интерес за любителите та екотуризма представляват бившите туристически пътеки :

„Бяла река”, „Къркътлъка”, „Топчийско-Къклека”, „Емирово-Гермето”, хижа „Луда Камчия-Дъскотна”, „Снягово-Добра поляна” и хижа „Топчийско”.

10. Защитени природни обекти:

В района на Държавно горско стопанство "Айтос" са обособени:

Защитена територия	Площ /ха/	Отдел/ подотдел	Заповед за обявяване и режим по заповед	Цел на обявяване
Природна забележителност “Айтоска кория” (Карапелит)	15,0	395 г,	№. 1799 от 30.06.1972 на МГОПС	Опазване на вековна дъбова гора от летен дъб
Природна забележителност “Трите братя”	1.0	400 д	№. 1799 от 30.06.1972 на МГОПС	Скално образувание в местността «Казаните»
Природна забележителност “БоДГСивото сграбиче”	294.0	397-401.	№. 1799 от 30.06.1972 на МГОПС .	Опазване естествено находище на боДГСиво сграбиче
Природна забележителност “Професора”	5.0	149 д, е, 2, 3, 4, с	Заповед №.2109 от 20.12.1984 на КОПС	За съхраняване на скалния феномен и есествена горска среда
Природна забележителност “Свинската глава”	0.5	149_5	Обявена със заповед № 1427/13.05.1974 г. на МГОПС .	Опазване на скално образувание
Природна забележителност “Костенутката”	0.1	240_2	Обявена със заповед № 1427/13.05.1974 г. на МГОПС	Опазване на скално образувание
Защитена местност “Хисаря”	82.5	139004	Обявена със заповед № РД-1007 от 4 август 2003 г.	Обявена с цел опазване на естеств.месторастения на айтоски клин (<i>Astragalus aitosensis</i>) и неговите съобщества:
Защитена местност “Трите цера”	1.5	544 з	Обявена със заповед № РД-420/14.11.1995 г. на МОСВ	Опазване находище на червен божур
Поддържан резерват «Калфата» Защитена местност “Дъбовете”	площ 8,5 ха от ДГС “Айтос”.	76 б, в, г с площ 18,7 ха	Обявен със Заповед № 508 от 28.ІІІ.1968 г. на № РД-513 от 12 юли 2007 г.	Опазване на типични за района вековна смесена широколистна гора, с участие на зимен дъб, благун, цер, бук, габ ър.

В ДГТ попада още и лесопарк „Славеева река” един интересен туристически обект.

